

med den sønderjydske Husmandsbevægelse. Det blev ganske vist sagt, at der var flere af de sønderjydske Husmænd, som havde udtalt, at naar det blev som her foreslaaet, vilde man ikke have noget at indvende. Men sønderjydske Husmænd deltog i Vinter i et Landsstævne her i København, og ved dette Landsstævne udtalte de det samme Haab som de øvrige danske Husmænd: at den Udstykning, der skulde ske i Sønderjylland, skulde foregaa efter akkurat de samme Regler, som anvendes her Norden for Kongeaen. Dette Krav gav Sønderjydernes Talsmænd paa Landsstævnet deres Tilslutning, de var selv med til at stille det — den højtærede Landbrugsminister overværede Forhandlingerne og ved, at det er rigtigt —, og derfor kan jeg ikke tro, at de sønderjydske Husmænd nu har givet Venstres Ordfører Bemyndigelse til paa deres Vegne at tage det Krav, som de her har stillet, tilbage.

Jeg vil anbefale Lovforslaget til en meget grundig Udvalgsbehandling og haaber paa, at nogle af de Krav, vi fra vor Side har stillet overfor dette Lovforslag, maa blive imødekommet, da vi ellers maa forbeholde os vor Stilling ved Sagens endelige Afgørelse.

Ulrich: Lovforslaget om at afhænde og udstykke Domænegårdene i Sønderjylland finder vi fra vor Side naturligt, men vi kan dog ikke tiltræde det i den Form, hvori det her er forelagt. Vi kan tiltræde, at der udstykkes saa meget af denne Jord, som egner sig til Udstykning, og vi kan tiltræde, at Resten afhændes. Men vi kan ikke tiltræde, at de Penge, der indkommer ved denne Afhændelse, indgaaer i Jordfonden. Vi finder det ganske uforeneligt med almindelig Skik og Brug herhjemme, at man sælger en ren Statsejendom og baandlægger de Penge, der indkommer derved, i en Fond, der specielt løser Formaal til Bedste for et enkelt Erhverv. Vi fandt det naturligt, den Gang det store Landbrug maatte afgive en Del af sine Ejendele for at faa Len og Stamhuse til fri Raadighed, at der blev oprettet en Jordfond af disse Midler, med andre Ord, at disse Midler kom det mindre Landbrug til Gode. Men vi kan ikke indse, at det foreliggende Tilfælde er analogt med, hvad vi gjorde den Gang. Det, der her foreligger, er dette, at man sælger en Række Statsejendomme og inddrager de Penge, man faar derfor, til et specielt Erhvervs Fremme. Vi kan derimod gaa med til, at de Penge, der indkommer ved Salget af Domænerne i Søn-

derjylland, indgaaer i en speciel Fond, og at denne Fonds Midler anvendes til den Udstykning, der skal foregaa af Domænejorderne i Sønderjylland. Naar denne Udstykning er tilendebragt, skal Fondens Midler indgaa i Statskassen.

Vi maa bestemt modsætte os, at Loven af 4. Oktober 1919 gøres til Lov i Sønderjylland. Vi kan ikke indse, hvorfor man skal gøre denne Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje gældende i Sønderjylland, før man i tilstrækkelig Grad har prøvet dens Virkninger her. Da Loven i sin Tid blev vedtaget, blev det fra Venstres Side klart og tydeligt gjort gældende, at naar man gik med dertil, var det forsøgsvis; man vilde se, hvorledes denne Lov virkede. Hidtil har man set denne Lov virke utilfredsstillende. Der er derfor ikke nogen som helst Grund til at belemre Sønderjyderne med den. Derimod kan vi gaa med til, at disse Jorder udstykkes ved Domæneforvaltningens Foranstaltning efter Jordloven af 22. Juni 1917 og udstykkes efter de Regler, som der er givet Anvisning paa i Tilfølsloven af 6. Maj i Fjor. Jeg for min Part føler mig forvisset om, at de Mennesker i Sønderjylland, der ønsker at komme i Besiddelse af Jord ved Statshjælp, vil føle sig overordentlig tilfredsstillet ved en saadan Ordning fremfor at blive Genstand for Eksperimenter efter Loven af 4. Oktober 1919. Ser man paa de Virkninger, den har haft herhjemme, synes jeg, at de afskrækker fra ogsaa at indføre den dernede.

Jeg skal ikke her komme ind paa en lang Debat om denne Lovs Virkning, men jeg vil dog henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han foranlediger, at vi her paa Ting i betydelig større Udstrækning end hidtil bliver sat i Stand til at følge denne Lovs Virkninger i det praktiske Liv. Det er jo, som om Jordlovsudvalget virker under en vis Hemmeligholdelse, det er ikke saaledes, at dets Arbejder ligger klart fremme for Dagens Lys; men dette mener jeg er i høj Grad paakrævet, for at Befolkningen kan faa Lejlighed til at sammenligne de forskellige Jordloves Virkninger. Jeg finder det i højeste Grad uheldigt, at der ikke fremkommer en skematisk Fremstilling af Lovens Anvendelse, og ikke alene en skematisk Fremstilling af, hvorledes den Jord er udstykket, der er afstaaet fra Len og Stamhuse, men ogsaa en Fremstilling af, hvorledes Præstegaardsjorden er blevet udstykket, saaledes at der bliver Anledning til at drage ganske nøjagtige Sammenligninger mellem denne Lovs og Statshusmandslovens Virkninger.